

begrændset Formaal, som her er Spørgsmaal om, vil enhver Forandring paa enkelte Punkter let forrykke hele det Standpunkt, som det ved denne Sags Behandling gjælder at fastholde.

Teszen: Da nærværende Lovforslag tilligemed et andet Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Betalingen for Benyttelse af Posten, blev indbragt af den høitærede Finansminister i det andet Thing i Oktober forrige Aar, kan jeg ikke negte, at jeg fandt, at Indbringelsen af disse to Lovforslag, hvortil den høitærede Minister havde ladet sig berøge, dels ikke var ganske nødvendig og dels ikke ganske forstandigt. Jeg fandt ikke, at den var nødvendig, fordi Myntloven i sine §§ 18 og 19 indeholder de Regler, hvorefter Konverteringen fra det ældre System til det nyere skal finde Sted, og jeg ser ikke, at f. Ex. — som den høitærede Minister nævnte — 33 Dre er et mere vanskeligt Tal end 35 Dre, idet ethvert Tal fra 1 til 100 betyder Hundredele af en Krone. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det ikke kan være styvende at have Taxter paa 33 Dre, 39 Dre o. s. v.; men jeg vil indrømme, at naar vi en Gang ere inde paa Hundrededels-systemet, ere de Tal, hvormed 100 kan deles, de naturlige, og det er ogsaa ønskeligt, at det efterhaanden bliver sedvansmæssigt, at de mest gangse Mynter blive 5-Dre, 10-Dre o. s. v. Men jeg fandt dernæst, at det var ikke ganske forstandigt at forelægge dette Lovforslag, fordi det forekom mig, at Blomsten af Myntloven, som den høitærede Minister med saa megen Grund har høftet baade Værd og Berømmelse af, egentlig vilde gaa noget bort, dersom det blev sedvansmæssigt, og Regjeringen gav Exemplet til at konvertere 4 Sk. til 10 Dre, et Exempel, som nok inafsest muligt skulde blive benyttet i andre Forhold, hvor Firkillingen spiller en meget stor Rolle i den daglige lille Omfatning. Jeg har allerede hørt, at Sporvognselskabet skal ville følge den høitærede Regjerings Exempel ved ligeledes at ville konvertere dets Firkillinger til 10 Dre. Jeg ser mit Bedkommende i det Mindste er, da jeg stemte for Myntloven, som jeg med megen Glæde saae fremkomme, gaaet ud fra den maasse sanguiniske Forhaabning, at man virkelig nu skulde komme til jevnlig at kunne afgjøre Firkillings-Betalinger med 5 Dre og maasse endog i nogle Forhold slippe med at betale en Krone, hvor man nu betaler en Daler. Det Sidste var maasse vel dristigt; men man kunde dog maasse paavise enkelte Exempler, hvor det lod sig gjøre. Men dernæst forekom det mig, at det, naar Regjeringen forelagde disse Love med den Hensigt, — en Hensigt jeg ikke bifalder — at ville benytte den Anledning, Myntloven gav, til at tilvende Statskassen en noget større Indtægt af de indirekte Afgifter, laa overordentlig nær at antage, at dette Forsøg, saaledes som Stemningen er med Hensyn til den

indirekte Beskatning i det andet Thing, rimeligvis vilde føre til det Modsatte. Efterat imidlertid det nærværende Lovforslag § 1 er i det andet Thing blevet omdannet saaledes, at den nu med ganske faa Undtagelser har akkurat det omvendte Indhold, og efter at der er blevet tilveiebragt en mageløs Overensstemmelse imellem den høitærede Finansminister og det høie Folkething i dette Punkt, skal jeg ikke reise nogen stor Modstand mod dette Lovforslag; men jeg skal dog fremhæve, at det forekommer mig at være en Dyd, som det oprindelige Lovforslag havde, men som dette mangler, at hint undlod at benytte Leiligheden til tillige at revidere et saa stort og omfattende og sammenhængende Arbejde som Stempelloven, hvorimod det nuværende Lovforslag indeholder, saaledes som den høitærede Minister antydede, enkelte Revisionsbestemmelser (Finansministeren: Maa jeg bede om Ordet!), enkelte Forandringer i Stempelloven. Hvad disse Forandringer angaar, skal jeg virkelig heller ikke gjøre nogen Vanskelighed ved at acceptere dem; jeg finder blot, at det er noget betænkeligt, naar enkelte Bestemmelser saaledes blive pillede ud af en stor Lov, og naar de Dnster, der med Hensyn til saadanne enkelte Punkter, f. Ex. Brandforsikringsvesenet, blive fremsatte, blive fyldestgjorte; thi det vilde dog ved en omhyggelig Revision af Stempelloven vel kunne være, at der var andre Positioner, som der kunde være ligesaa stor Grund til at omdanne som netop Taxterne for Brandforsikringspolicer eller disse andre Smaating, som ere komne ind i Loven. Jeg har ikke det Mindste at erindre imod, at disse Brandforsikringspolicer faae lavere Stempel, saameget mindre som jeg maa tilstaa, at jeg overhovedet ikke er i Stand til at overse, hvad det finansielle Resultat vil blive paa disse enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke der her er stet Forandring; men jeg skal dog gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til nogle af disse Sætter. Det vil ses, at til de Dokumenter, for hvilke den nuværende Stempelart er blevet forhøjet, hører blandt Andet Lotterisedler, og det er ganske rigtigt, som den høitærede Minister har sagt, at det er en frivillig Sag at spille i Lotteriet, og at de, der have Naad til at spille deri, ogsaa godt kunne bære denne lidt høiere Taxt; men der er en Slags Lotterisedler, som ikke spille saa lille en Rolle her i Landet, med Hensyn til hvilke jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger, og det er de Lotterisedler, der udstedes i velgjørende Diemed. Jeg tror ikke, at Regjeringen, med Hensyn til Lotterier i velgjørende Diemed, saasom Bazarlotterier, har Bemyndigelse til at eftergive Stempelafgiften af Lodsedler. Man faar jo sedvanskelig en Tillabelse til at svare et samlet Beløb af det Hele; men jeg tror som sagt ikke, at Regjeringen er berettiget til ganske at eftergive Stempelafgiften. Jeg vilde ønske, naar vi skulle ind paa at revidere dette Forhold, at der da maatte blive givet Regjeringen Bemyndigelse til i